

LBRIS

We know
books

SWIFT ȘI BRAINY

Misiunea Preistorie

BLANCA ÁLVAREZ

AVENTURISTEȚII

LINGHEA, Timișoara, 2022

- Aleex! ce faci?- strigă Diana din camera ei.
- Termin de învățat la Științele naturii, repet animalele vertebrate, pentru că mâine o să mă întrebe la școală.
- Eu mi-am terminat deja temele. Grăbește-te, haide ...
- Nu fi pisăloagă: mai am cinci minute, vreau să le învăț bine. După aceea, îți explic ce stratagemă am folosit ca să îmi fie mai ușor să le țin minte.
- Ooof, ce mai plictiseală. Când termini, anunță-mă. Merg să văd ce face tati.
- Diana coborî scările în fugă căutându-l pe tatăl ei, care era concentrat la calculator.
- Bună, tati. Ce faci la calculator?
- Trimite un email unui coleg de serviciu. Ți-ai terminat temele?
- Daaa, sunt gata cu toate și aștept să văd dacă termină și Alex de învățat, ca să facem ceva distractiv.
- Cred că mâine avea examen la Științele naturii, așa că lasă-l să termine de repetat.

— Mi-a zis că mai are puțin... și că îmi va povesti stratage-
ma pe care a folosit-o ca să învețe vertebratele... Nu știu ce
poate fi; eu de obicei le repet de multe ori și așa îmi rămân
în cap.

— Dar, în felul acesta le înveți pe dinafară, ca un papagal și,
dacă ai emoții, ți se poate goli mintea și este foarte posibil
să nu-ți mai amintești lucrurile... Dacă folosești vreun truc,
în mod sigur îți rămâne mai bine în căpșor.

— Hmm...

— Gata, am terminat!!! Unde ești, Diana?- strigă Alex de la
etaj.

— Aici, jos, cu tata. Vino!

Alex coborî în fugă, cu un mare zâmbet pe față.

— Dragul meu, ce mulțumit ești... Nici nu ai zice că vii de la
lecții - glumi tatăl său.

— Nu reușeam să învăț numele animalelor vertebrate, dar,
cu ajutorul unei stratageme pe care ne-a arătat-o profe-
sorul, cred că nu am să le mai uit niciodată... Vreți să v-o
spun?

— Daa, ce interesant!

— Ei bine, iată: animalele vertebrate sunt - **R** - eptile, - **A** - mfi-bii, - **M** - amifere, - **P** - ești și - **A** - vifaună. Cum nu-mi aminteam de toate grupele, am luat prima literă de la fiecare și am format cuvântul RAMPĂ! Ca să nu uit, mi-am imaginat o mulțime de animale mergând pe o rampă... ha, ha, ha.

— Oo, ce idee bună!

— Ne-a explicat-o zilele trecute domnul Hipolit. Se numește să faci acronime.

— Acro... cum?

— Acronime! Este un cuvânt puțin ciudat, dar înseamnă să formezi un cuvânt nou folosind prima literă a fiecărui cuvânt dintr-o listă... În felul acesta, îți este mai ușor să le înveți.

— Haa, este o idee cât se poate de bună. Dar puteau să-i fi pus un nume mai ușor. Ceva de genul „literonime”

— În plus, mai târziu, în mintea ta, poți crea un fel de film sau o povestioară cu acest cuvânt pe care l-ai inventat și, în felul acesta, îți vei aminti și mai bine: așa cum am făcut eu, mi-am imaginat un șir de animale urcând pe o rampă până la geamul meu, ca să mă salute.

— Ha, ha, ha... Am să încerc și eu să văd dacă pot să fac acronime din acestea. Mai devreme, am terminat un exercițiu cu etapele preistoriei, care sunt - **P** - aleolitic, - **N** - eolitic și - **E** - poca metalelor... Oooof! Cu literele acestea nu pot forma un cuvânt!

Folosește literele, dar, în loc de un cuvânt, încearcă să inventezi o propoziție...

— Ia să vedem... **P**-arcă **N**-iciodată nu **E**-ști atent, tati... ha, ha, ha..

— Ia uite ce isteată ești tu - spuse tatăl ei-. Haide, mergeți să vă jucați puțin...

— Daaa, haide Alex! Tu ești!! - strigă Diana, în timp ce ieșea cu viteza unei rachete.

— Lasă că vezi tu... Te prind eu!

Ieșiră fugind în grădină, dând ture de jur împrejur, încercând să se prindă unul pe celălalt. Dintr-o dată, Diana se împiedică de rădăcina unui copac care ieșea puțin din pământ.

— Ce tare m-am lovit! - gemu de durere Diana, frecându-și genunchiul.

Alex se apropie să se uite la rădăcină când, dintr-odată, căscă tare ochii și gura și exclamă:

— Uite, Diana, uite!!

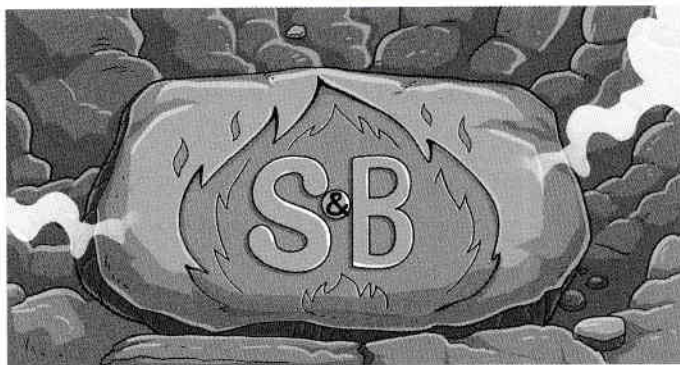
— Ce să văd?

— Nu vezi luminița aceea roșie care stălucește, care vine din interiorul rădăcinii?

— Așa este! Ce poate fi acolo jos? Crezi că ar trebui să ne uităm??

— Daaa, ce frică mi-e...!

Începură să sape cu mâinile și, după ce îndepărtară tot pământul care acoperea rădăcina, văzură o piatră mare de culoare roșie, cu un foc mare desenat pe ea și cu următoarele litere imprimate: **S&B**.

— Ce-or fi însemnând literele acestea? - întrebă Diana.

Se priviră unul pe celălalt și, aproape în același timp, strigară:

— Swift și Brainy!!!

— Eu cred că este următoarea noastră misiune - mărturisi Alex.

— O iau de acolo, poate mai scrie ceva!! - se repezi Diana.

— Așteaptă, Diana! Poate te arzi. Este foarte roșie, iese abur cald și are un foc desenat pe ea. Amintește-ți ce am învățat în misiunea în care am călătorit în viitor: este foarte important să ne controlăm și să ne gândim înainte de a acționa.

— Ai dreptate, Alex. Atunci, cum putem să o luăm?

— Putem turna puțină apă pe ea, poate scade temperatura și, apoi, o putem atinge fără teamă.

Diana intră fugind în casă, puse mâna pe un pahar cu apă și îl turnă peste piatră. Aceasta încetă să mai fie atât de roșie și să scoată fum.

— Vezi, Diana? Cred că acum o putem apuca fără niciun risc.

— Alex, în timp ce se răcea, a apărut o săgeată pe suprafața pietrei!!

Alex luă piatra și o întoarse pe partea cealaltă. Aici apărea următorul mesaj, scris cu praf roșu:

Dragii noștri Swift și Brainy:

Bun-venit în noua misiune!

Cu ajutorul lui Reader și a unor obiecte pe care le veți găsi, în mod sigur veți avea un mare succes și veți ajunge până la final.

În această misiune, va trebui să puneți la încercare și să vă întăriți memoria. Pe măsură ce înaintați în misiune, noi vă vom oferi indicii care vă vor ajuta în mod sigur.

Semnat, Superiorii

P.S. Luați piatra și puneți-o în gaura din trunchiul copacului de care s-a împiedicat Swift.

Diana luă piatra și o introduse în gaura copacului. În acel moment, din coroana copacului căzură doi saci imenși, chiar în capul lui Alex și al Diane.

— Au, ce tare m-am speriat, Diana!

— Măcar e bine că ambalajul este superspongios și moliceț, Alex. Sunt făcute din piei de animale!

— Altfel, ne făceam ditamai cucuiele...

Desfăcură nodurile sacilor și găsiră înăuntrul acestora niște haine făcute tot din piei de animale și două oase mari. Pe unul dintre cele două oase apărea acest mesaj scris:

Înșfăcăra oasele și le loviră ca și când ar fi fost spade. Se auzi o bubuitură puternică și se treziră înconjuțați de un mare nor de fum alb.

Buum!!!

În urma impactului puternic, copiii fură aruncați în spate și căzură pe pământ.

— Ce mai zgomot, Swift! Ai zice că a explodat o bombă.

Când s-au ridicat, aveau pe ei hainele din piei de animale.

— Parcă suntem troglodiți, Brainy!!

— Brainy?? Swift?? Cred că am făcut primul pas: deja folosim numele de supereroi.

— Nu văd nimic din cauza fumului ăstuia atât de gros...

În timp ce norul de fum se risipea, începură să distingă silueta unui bărbat cu o barbă deasă, o haină din piei de animale, asemănătoare celor pe care le purtau și ei și un os mare, pe care îl folosea drept baston.

— Ce-i asta?? - exclamară la unison cei doi.

— Bună, Brainy și Swift. Eu Unga, vine din preistorie. Această epocă durezi de la apariția primelor ființe umane și

LEBRIS

We know
books

